

bånd og blanke digitale optagemedier som cd-r'er, dvd'er, digitale hukommelseskort m.v. Ordningen omfatter ikke optageudstyr (hardware).

Vederlaget er udtømmende fastsat i loven som en afgift pr. minut spilletid, idet der gælder forskellige takster for lydmedier og billedmedier. Til eksempel skal der i dag betales et vederlag på 4,17 kr. for en normal blank cd med 74 minutters spilletid (og 4,50 kr. for en blank cd med 80 minutters spilletid), mens vederlaget for en normal blank dvd-skive med to timers spilletid udgør 9,41 kr.

Båndvederlaget indbragte i perioden 1993-2002 Copy-Dan Båndkopi følgende beløb:

1993:	8,4 mio. kr.
1994:	54,7 mio. kr.
1995:	59,7 mio. kr.
1996:	76,0 mio. kr.
1997:	64,3 mio. kr.
1998:	67,1 mio. kr.
1999:	43,5 mio. kr.
2000:	39,9 mio. kr.
2001:	37,8 mio. kr.
2002:	59,0 mio. kr.

En oversigt over båndvederlagsordninger i andre EU-lande findes i *bilag 3*.

2.2 Baggrund for forslaget om ændring af blankbåndsordningen

I foråret 2002 besluttede regeringen, at mulighederne for en ændring af den gældende båndvederlagsordning skulle undersøges nærmere. Det forudsattes, at vederlaget på blanke cd'er skulle nedsættes, da vederlagets størrelse stod og står i misforhold til butiksprisen på blanke cd-skiver. Samtidig kunne det indgå i overvejelserne at vederlagsbelægge visse former for apparatur (hardware), som er særligt dedikerede til kopiering og lagring af musik og film. Det var i den forbindelse en afgørende forudsætning, at det tilsigtede provenu ved en omlægning ikke måtte overstige det nuværende provenu i ordningen på 40-60 mio. kr. Kulturministeriet fik sammen med Skatteministeriet, Videnskabsministeriet og Finansministeriet mandat til at indlede drøftelser med it- og forbrugerelektronikbranchen og rettighedshaverne om, hvorledes en omlægning kunne udformes.

I perioden fra april 2002 til februar 2003 er der blevet afholdt 11 møder mellem ministerierne og interessenterne. Forhandlingerne har vist, at der ikke mellem parterne har kunnet opnås enighed om ændringer i vederlagsordningen.

Under møderne har rettighedshaverne fremsat ønske om at udvide ordningen til også at omfatte veder-

lag på visse former for hardware, fx cd-brændere og videobåndoptagere. Branchen har derimod taget afstand fra indførelse af vederlag på hardware, ligesom der fra branchens side er stillet forslag om en udfasning af ordningen i takt med den øgede anvendelse af kopispærringer og lign.

2.3 Forslagets indhold

Efter drøftelser med branchen og rettighedshaverne finder Kulturministeriet, at der indtil videre er grundlag for at opretholde en vederlagsordning, da der stadig i væsentlig grad sker lovlig kopiering i henhold til ophavsretslovens § 12 fra radio og tv m.v. samt fra fysiske eksemplarer. Endvidere indeholder infococ-direktivet en forpligtelse for medlemslandene til at sikre, at der ydes rettighedshaverne en rimelig kompensation for den kopiering, der sker til privat eller personlig brug.

Det følger af direktivets art. 5, stk. 2, litra b, og betragtning nr. 35, at der ved fastsættelsen af en rimelig kompensation skal tages hensyn til, i hvor stor udstrækning der anvendes kopispærringer. Såfremt det viser sig, at sådanne kopispærringer i fremtiden opnår en bred anvendelse, taler dette for, at kompensationen reduceres eller bortfalder.

Der er ikke i det foreliggende forslag taget højde for ændringer vedrørende kopispærringer. I december 2002 vedtog Folketinget en ændring af ophavsretsloven, der indebar en gennemførelse af infococ-direktivet. Et væsentligt element i denne ændring var indførelsen af nye regler om beskyttelse mod omgåelse af kopispærringer (dvs. kopisikringer, kopikontrol og lign.) på cd'er, dvd-film m.v. Pladebranchen begyndte i løbet af efteråret 2002 at indføre kopispærringer på mange nye musikudgivelser på cd. De fleste dvd-film forsynes også med kopispærringer. Som konsekvens af dette må omfanget af den lovlige kopiering til personlig brug forventes at være faldet, men der findes ingen nøjagtig viden eller statistik om det, ligesom anvendelsen i dag næppe er stabiliseret. Det er derfor endnu for tidligt at tage højde for de nye kopispærringsregler; det må vente til revisionen i 2005-06, jf. nedenfor.

Kulturministeriet finder imidlertid, at den nuværende ordning er utidssvarende, især fordi vederlaget for blanke cd-skiver står i misforhold til butiksprisen. Vederlaget udgør i dag 4,17 kr. (ekskl. moms) for en almindelig blank cd, hvilket normalt indebærer mellem en fordobling og tredobling af salgsprisen i detailledet. Det høje vederlag på blanke cd'er afstedkommer også en ikke uvæsentlig grænse- og internethandel fra bl.a. Tyskland, eftersom det danske vederlag er bety-